

Rigsdagstidende.

1851 Forhandlingerne paa Folkethinget. № 18.

Tredie Session.

8de Møde.

Mandagen den 20de October.

(Fortf.)

Ordføreren (fortf.): Det er jo nemlig klart, at, hvis man vil antage, at et Medlem af Valgbestyrelsen, for at forhindre, at en Candidat blev valgt, mod hvem han var, eller for at fremme en Andens Valg, vilde forsætlig indlade sig paa en saadan Mislighed som den, der her har fundet Sted, saa vilde han dog, endog affeet fra Straffen, rimeligviis komme til at gjøre en meget bitter Erfaring. Det er indlysende, at Vedkommende, som ved sin Forsømmelighed vilde indvirke paa Valgets Udfald, enten maatte understøtte og haabe, at den seirende Candidat blev valgt, eller høre til det underliggende Parti; men hvilket af disse Tilfælde vi end tænke os, vil det jo gaae ham imod, naar Valget bliver caöseret. Derksom En lader Valglisten blive tilbage, fordi han frygter for, at den, der alligevel fik de fleste Stemmer, ikke skal blive valgt, saa bliver han med al Grund straffet for sin Dumhed; lader han den blive tilbage, fordi han frygtede for, at Den, der fik de fleste Stemmer, skulde blive valgt, da straffes han med al Grund for sin Dandskab. I intet Tilfælde naaer han sin Hensigt.

Sørensen: Det forekommer mig, at den ærede Ordfører saavel som hele Comitæens Indstilling søger at drage Thinget til at tage Deel i Valgkampen, til at indlade sig paa, hvorledes Valget vilde være faldet ud, hvis det ikke var faldet ud saaledes, som det er faldet ud, hvis nogle Udelukkede vare komne til, og ved deres Stemmegivning havde forandret Valgets Udfald. Jeg mener derimod, at Rigsdagen maa holde sig over Valgkampene, maa holde sig aldeles udenfor og være uinteresseret

med Hensyn til det Udfald, Valget har faaet eller kunde have faaet. Her er, mener jeg, kun at afgjøre, om det, som er foretaget paa Valgdagen, er lovligt, om den Candidat, som Valgbestyrelsen har erklæret som udnævnt, er lovligt valgt, det vil sige, om Valget har faaet sin lovlige Ret, og det mener jeg er oplyst, idet alle de, som vare paa Listen, bleve tilstedede at afgive deres Stemme, saa at vi efter det Udfald, som nu har tilkændegivet sig, have en lovlig valgt Rigsdagsmand. Er den Forsømmelse skeet, hvorover der er anket, nemlig at en af Valgbestyrelsens Medlemmer er udebleven paa sin Communes Begne med Valglisten, og at endel af de Mødende fra samme Commune ikke tilstededes at afgive deres Stemme, saa har man her at henvise til, hvad Valgloven heller ikke har glemt, nemlig til Mulcten for Forsømmelse. Det hedder nemlig i Valgloven, at Straffen for Forsømmelser skal udgjøre efter Omstændighederne 10 a 200 Rbd., og til dette, mener jeg, det er Rigsdagens Pligt at henvise, men ikke at henvise til et Umvalg af et Valg, hvor Alt er gaaet lovligt til, og hvor Udfaldet har vilst, at det blev, som det blev, og ikke blev noget andet. Dette er det Standpunct, hvorpaa man bør holde sig; thi ellers drages vi bestandig ind i at tage Deel i Valgkampen og gaae (som den ærede Ordfører har gjort) ud fra den Forudsætning, at Modcandidaten vilde være bleven valgt, hvis det var blevet tilstedet de Udelukkede at afgive deres Stemme. Men jeg siger, at vi ikke have noget Vidnesbyrd derfor; thi at man bagefter spørger de Vedkommende, hvem de vilde have stemt paa, er Noget, hvortil man er uberettiget, og en saadan Erklæring afgiver slet ikke den mindste Vished for, at Stemmegivningen i Virkeligheden ikke vilde være bleven anderledes. Og hvis man fra den